

OSTRAVSKÝ TEST HRY I CESTOVÁNÍ (U12)

O druhé adventní neděli jsme vyrazili vlakem do Ostravy, abychom změřili síly s týmem Basketu Ostrava, který celkem úspěšně hraje v soutěži OP severní Moravy. V klasické "skorosedmičkové" sestavě - ze sedmiček chyběla jen Domča a druhá Majda, dál samozřejmě i Vanda, Sára a Maruška (08), ze šestek Zuzka. Dvojutkáni bylo ryze přátelské se všemi prvky takového formátu: jeden rozhodčí, žádná pravidla o obraně nebo střídání, žádný zápis, jen skóre a čas. Hráli jsme důsledně na dvě sestavy, soupeř pak v závěru druhého utkání postavil jen ty nejlepší do jedné čtvrtiny - to všechno nebylo příliš důležité, šlo o test, jak dokážeme běhat a bránit proti staršímu týmu.

To první šlo na jedničku, i když síly už v závěru zřetelně docházely, to druhé zas tak slavné nebylo, i když uznávám, že starší a fyzicky silnější hráčky se nebrání snadno - bez spolupráce to moc nejde a tu jsme zatím příliš nechtěli a necvičili. A 1-1 už mnohé hráčky plavaly na klouzající podlaze s vysoko posazeným těžištěm a prostě nezvládaly ani běžet, natož udržovat nějaký obranný pohyb. My jsme hráli dopředu spíš přihrávkami a nebyla výjimka že jsme inkasovaný koš oplatili košem na druhé straně do čtyř vteřin. Soupeřky naopak hrály často od vlastního koše 1-1 a protože - jak řečeno - jsme spolupráci necvičili, prošly jejich hráčky často až pod koš a zakončovaly. Právě proto ale chyběly v obraně a pokud bychom startovali po každém koši důsledně dopředu, dokázali bychom všechny akce oplatit hned. Protože občas jsme ale váhali (kdo má jít vyhodit, komu, jak), už jsme o šanci přišli. Občas jsme vyskočili brzy a občas vůbec ne a vybojovat míč proti starším hráčkám chce přece jen víc síly, ale hlavně odvalu to zkusit.

V prvním - přece jen ještě víc "pravidelném" zápase jsme běhali a běhali a šlo to samo. Ve druhém zápase jsme špatně začali, neproměnili pak spoustu jasných míčů (Klára s míčem nad hlavou, Táňa2 a její NBA zakončení) občas zbytečně předržovali míče (Nelča) a hlavně uvadali jako konvalinky bez zálivky (Majda, Viki). Před poslední čtvrtinou, kdy proti nám už stály jen TOP hráčky soupeře jsme měli + 10, což nestačilo a nakonec domácí o čtyři body zvítězili. Řekli jsme si ale, že tohle ani nic jiného, co nemůžeme ovlivnit, řešit nebudeme a soustředíme se na to, co jsme mohli MY udělat lépe, kdy jsme MY mohli dát koš a nedali, kdy jsme MY mohli lépe přihrát a nepřihráli, kdy NÁM utekl míč do autu i když nemusel. Pokud si to každá vyhodnotí takhle, tak se může posunout dál. Zápis se nepsal, takže přesné body nevíme, co ale víme, že každá hráčka dala spoň ten jeden koš (opticky nejvíc asi Majda a Klára, ale to není nejdůležitější), výborně stílela trestné hody Nelča, dobře bránila Táňa a měla i jednu z nejhezčích akcí - nájezd nalevo a vyhození míče na Elišku Bah., která zakončovala do vzniklé mezery. Jako obvykle neumdlévaly Nela, Eliška B. a Klára (na rozdíl od většiny ostatních). Happy jako obvykle ožívala při možnosti vstřelit "Happy-koš" v obraně už to bylo horší. Obě Táni bránily dobře a přispěly k lepší hře své pětky. Neztrácela se ani Harry, Eliška Zahr. střídala výborné

momenty (starty dopředu) s průšvihy v obraně v podobě máchání proti driblující hráčce v marné snaze ji zbavit snadno míče. Mája se bohužel víc hledala, než že by něco cvičila, jeden dobrý protiútok a zakončení - to bylo na misce kladů všechno, zbytek byly propady v obraně a nepozornost. Ještě potrvá, než "učivo" dožene.

Na začátku jsem napsal, že jsme jeli vlakem - po dlouhé době. Nevím, ale myslel jsem si, že dva roky putování po Šmoulinkových turnajích nás trochu srovnaly co se týká chování vůbec a na veřejnosti zvláště. Bohužel ne. O co víc některé hráčky klopily hlavy při hře a tvářily se, že je to jejich poslední minuta, o to víc se probudily ve vlaku k "zábavě" (Viki, Majda), která ale už není příliš vtipná, ani zábavná a hlavně nikomu z ostatních cestujících není příjemná. Lavinovitým efektem se přidávaly další a ve vedlejším kupé to nebylo jistě o moc lepší. S telefony v rukách, překřikující se, se snažily na sebe strhnout pozornost jedna víc než druhá a připadal jsem si jako ve školce. Stojím si za tím, že na sebe máme upozorňovat hlavně projevem při hře, dovedností, výkonem, ano i výsledky. Chápu, že když mají být hráčky živé na hřišti, musí být živé i mimo ně, ale co je moc, to je moc. S tímhle chováním autobusem do ciziny? S tímhle projevem na gymnázium?

BASKET OSTRAVA - OSK 60:89

BASKET OSTRAVA - OSK 73:69